

Tříbení Božího lidu- díl 4.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Soud

Bible jasně učí, že Bůh bude soudit všechny lidi.

Kazatel 12:13-14 „¹³Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání - vždyť to je pro člověka vším. ¹⁴Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé.“

Starozákonní proroci předpověděli dobu, kdy Bůh bude soudit životy, tedy činy, myšlenky, postoje (neboli srdce) všech lidí. Pochopení průběhu Božího soudu, pomohlo ASD utvořit unikátní poselství pro tento svět. Chápání prorockví knihy Daniel 8 : 14 o 2300 večerech a jítrech otevřelo nový pohled na téma soud a pomohlo jej lépe pochopit. Ale Bůh si přeje, abychom rozuměli věcem týkajících se soudu ještě více, zvláště pokud se týká našich osobních životů a církve.

Soud nad věřícími

Zaměřme nyní svoji pozornost na události, které se staly 22. 10. 1844 a pokračují až dodnes. Jedná se o vyšetřující soud nad věřícími. Jak se to týká našeho osobního života? Hrajeme přitom nějakou roli, nebo jsme jenom pasivními účastníky tohoto dramatu?

Nejdříve si musíme ujasnit, jaký cíl sleduje Bůh tímto soudem. Často máme negativní pohled na soud, protože ho chápeme jako Jeho snahu potrestat hříšníky tím, že na ně dopustí různá neštěstí. Soudy jsou ale důležitým aspektem plánu spasení. Jsou Božím způsobem, jak zachránit padlé lidstvo od hříchu. Soud je metoda, kterou Pán používá k tomu, aby oddělil hřích od hříšníka.

Boží syn řekl: **Jan 12:47** „Nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych svět spasil.“

Ježíš při svém 1. příchodu nepřišel proto, aby soudil svět, ale aby byl odsouzen On.

Izajáš 53:7-8 „⁷Byl zmučen, a přestože trpěl, ústa neotevřel. Na smrt byl veden jako beránek, jak ovce před stříhači oněměl, ústa neotevřel. ⁸Vzali jej, aby byl zadržen a souzen; kdo z jeho současníků na to pomyslel? Byl totiž vyťat ze země živých, proviněním mého lidu raněn byl.“

Fráze, byl totiž vyťat ze země živých, se vztahuje na věčné oddělení od Boha. Je to druhá smrt. Je to zkušenost, kterou prožijí ti, kteří budou věčně ztraceni. Inspirované spisy jasně učí, že Kristus prožil přesně toto.

EGW Svědectví církvi, svazek 2, str. 210: „Kristus cítil to, co pocítí hříšníci, až na ně bude vylita číše Božího hněvu. Hrozné zoufalství zahálí jako příkrov smrti jejich hříšné duše; pak si uvědomí obrovskou rozsáhlost hříchu.“

Proč ale musel Ježíš prožít tak strašnou zkušenost?

V zahradě Eden přikázal Bůh člověku, aby nejedl ovoce poznání ze stromu dobra a zla. Řekl jim, že pokud budou jíst, tak zemřou. Bůh zde měl na mysli věčnou smrt celého člověka. Jak duchovního, tak i fyzického aspektu lidské bytosti. Plán spasení má za úkol vyřešit tento problém. Bůh vymezil svým lidským dětem jakýsi čas zkoušky. Vytvořil pro ně cestu úniku. Pomohl jim pochopit, že tak, jak na ně čekají dvě smrti, tak mohou mít možnost se dvakrát

narodit. První smrt a první narození se vztahují na fyzický život, druhé narození a druhá smrt se vztahují na duchovní život. Druhé narození zabrání totálnímu zničení duchovního aspektu lidské bytosti druhou smrtí.

Zjevení 2:11 „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“

Zjevení 20:6 „Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžimi Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.“

Zjevení 20:13–15 „¹³Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků. ¹⁴Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera - to je ta druhá smrt. ¹⁵Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.“

Kristus sdělil Nikodémovi tenkrát v noci velmi důležitou informaci, když mu řekl:

Jan 3:3-6 „³Ježíš mu odpověděl: ‚Amen, amen, říkám ti: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.‘ ⁴Jak se může člověk narodit, když je starý?‘ řekl na to Nikodém. ‚Může se snad vrátit do matčina lůna a podruhé se narodit?‘ ⁵Ježíš mu odpověděl: ‚Amen, amen, říkám ti: Kdo se nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo; co se narodilo z Ducha, je duch.‘ “

Židovský vůdce se Ho zeptal: „Jak se to může stát?“ Ve své odpovědi mu Kristus vysvětlil, jakou roli bude hrát v plánu spasení On sám. Tedy že On Kristus obdrží trest místo člověka.

Řekl mu ve verši **Jan 3:14-15** „¹⁴Tak jako Mojžíš pozvedl hada na poušti, stejně tak musí být vyvýšen syn člověka, ¹⁵aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“

V tom je klíč soudu. V osobě Božího Syna Bůh sám přijímá na sobě verdikt, trest, který musí být vykonán proti hříchu.

2. List Korintským 5:21 „On toho, který byl bez hříchu, učinil hříchem kvůli nám, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.“

Tím, že na sebe vzal trest za celou lidskou rasu, mohl být Bůh zároveň spravedlivý, když ospravedlnil hříšníka. A tak, jako unikl beránek trestu v hodině Kristovy smrti, tak mohou nyní lidské bytosti uniknout soudu v hodině lidské smrti.

Ale všimněme si, že každý člověk hraje svou roli v tomto scénáři, který Kristus vysvětluje Nikodémovi. Jde o to, jakým způsobem odpovídáme na světlo, které nám Bůh zjevil.

Jan 3:19 „A toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si více než světlo oblíbili tmu, protože jejich skutky byly zlé.“

To světlo je zákon, neboli Boží charakter, který je zjeven v Bibli. Také my, ASD, jsme obdrželi skrze spisy EGW paprsky dalšího světla, které odkrývají úmysly našich zlých srdcí s naprostou přesností. Je životně důležité pochopit, že způsob, jakým reagujeme na toto světlo, rozhodne o našem věčném osudu po soudu. To, jakým způsobem denně odpovídáme na Pánovo kárání, ukáže, jakým způsobem bude soud aplikován v našich životech.

EGW Adventistický domov, str.16: „Náš každodenní život rozhoduje o našem osudu.“

Musíme jasně rozlišovat mezi Božími soudy a tím posledním neodvratným soudem. Dřív, než Bůh vyřkne poslední ortel, naléhavě prosí a varuje každého člověka. Když ho lidé ignorují, tak je Bůh, aby získal jejich pozornost, ve své milosti navštíví různými soudy, které mají za úkol je vést k lítosti a obrácení.

EGW Patriarchové a proroci str. 588: „Boží trpělivost s lidskými dětmi je opravdu nesmírná. Setrvávají-li však tvrdošíjně ve své zatvrzelosti, odejme od nich svou ochrannou ruku. Když odmítají naslouchat Božímu hlasu, který k nim promlouvá ze všeho kolem nich co Bůh stvořil, když odmítají uposlechnout varování, rady i důtky obsažené v Božím slově, je Bůh nucen promluvit k nim skrze soudy.“

EGW Svědectví církvi. Sv. 4, str. 165: „Bůh dlouho odkládal své soudy, protože nechtěl pokořit svůj vyvolený lid, ale nyní jim chtěl ukázat svou nelibost jako poslední úsilí, aby je zadržel na jejich špatné cestě.“

I když nechodíme ve světle, které nám bylo dáno, tak to s námi Bůh nevzdává. Skrze okolnosti a různé situace nás konfrontuje s různými zkušenostmi a doufá, že se vzpamatujeme a vytvoříme s ním užší vztah. Takový, který by nám umožnil uniknout poslednímu soudu, Soudu věčného zatracení.

1. List Korintským 11:31–32 „³¹Kdybychom se ovšem soudili sami, nebyli bychom souzeni.
³²Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni se světem.“

Tento princip můžeme vidět v životě Davida, když sklízel žeh svého hříchu v životech svých vlastních dětí. Soudy, které byly výsledkem neposlušnosti jeho dětí mu neustále připomínaly, že potřebuje Boha a že k němu musí mít úzký vztah. Dnes jsou mnozí znechuceni, když vidí, kam se řítí adventistická mládež. Ale i to je z velké míry důsledek chyb nás, jako rodičů, protože se nám nepodařilo v nich vybudovat správné principy v jejich dětství. Mnohokrát nám naše děti přinesou soudy. Svalujeme naše chyby na někoho jiného? Obviňujeme naše školy za chyby, které jsme udělali na našich dětech sami, nebo přiznáme své chyby, jako to udělal David před Bohem? Kdybychom tak jednali, mohl by nastat proces uzdravování v srdcích našich i našich dětí. Tváří v tvář pokrytectví, touží děti po laskavých a upřímných rodičích. Pomocí vyšetřujícího soudu nám Bůh chce říci, abychom přestali obviňovat všechny a všechno ostatní a přiznali naše selhání a chyby. Chce, abychom přestali zakrývat naše hříchy a přeje si, abychom přišli k Němu, aby nám je mohl odpustit, pokud ještě trvá doba milosti.

Příslaví 28:13 „Kdo přikrývá své viny, úspěchu nedosáhne, kdo vyznává a opouští je, dojde milosti.“

Soud nad církví

Tak, jako Bůh dovolí, aby různé soudy, vstoupily do života jednotlivce, aby ho mohl zachránit před věčnou smrtí, tak stejným způsobem bude jednat s CASD. Pán miluje svoji církev a s velkou trpělivostí pracuje pro její spásu. Jen málo kdo z nás, má jasnou představu o tom, jak toho chce Bůh dosáhnout. Tak, jako každý jednotlivce, tak i církev sklídí to, co zasévá. A bude souzena podle světla, které jí Bůh dal. Když se staneme členy církve, jsme odpovědní za své bratry a sestry. Když někteří členové církevního těla jsou nevěrní, trpí celé tělo a my všichni sklídíme hořkou žeh zla, které zaseli.

Tento princip vidíme v životním příběhu Daniela. Bible ho znázorňuje jako člověka, který byl ve všem věrný a přesto strávil většinu svého života v zajetí a utrpení. To ovšem bylo výsledkem života celého Izraelského národa. Daniel by mohl argumentovat, že si nezaslouží trpět za chyby jiných, ale místo toho se modlil jakoby se i on vzbouřil proti Bohu. Je na vás přečíst si celou modlitbu. Já přečtu jen pátý verš.

Daniel 9:5 „Zhřešili jsme, zkazili se, jednali jsme zle! Vzbouřili jsme se a odvrátili se od tvých přikázání a zákonů.“

Svým způsobem byl Daniel předobrazem Ježíše Krista. Byl ochotný trpělivě snášet důsledky hříchů svého lidu v cizí zemi. Máme ve svých sborech podobné zkušenosti? Máme tak úzké vztahy se svými bratry a sestrami, že jsme ochotni převzít zodpovědnost za jejich neposlušnost? Jako ASD věříme, že jsme stejně jako Izrael vyvoleným Božím lidem. Stejně jako jim, i nám bylo dáno nádherné světlo pravdy, které máme šířit do celého světa. Ale na rozdíl od židovského národa, kterému Bůh vymezil 70 prorockých týdnů doby milosti, tedy 490 let, nám Bůh přesně definovaný čas milosti nedal. Nevíme, jak dlouho ještě s námi bude mít Pán trpělivost a bude s námi pracovat. Jedna věc je ale jistá. Bůh bude vyžadovat mnoho od církve, které dal tolik světla. Bůh nás bude vážit na svých vlastních váhách. On je jediný, který může vyřknout spravedlivý soud. Osud církve je v jeho rukách. Ať je proklet každý, kdo si myslí, že může vyřknout soud nad církví podle svých lidských úvah. Na druhé straně běda těm, kteří si myslí, že Bůh bude přehlížet nespravedlnosti, které se v Jeho církvi dějí.

Naše církve je v současné době ve velmi nestabilní situaci. Zatímco hovoří a přemýšlí o svých zdánlivých úspěších, ďábel plánuje a soustavně pracuje na její totální likvidaci. Přestože církve zdánlivě v současné době prosperuje, nezadržitelným tempem se blíží do bouře těžkostí a pronásledování. Zatím, co my se chlubíme našimi úspěchy, náš prorok nám jasně říká, že jsme Laodicejská církev a to naše chlubení potvrzuje tuto smutnou skutečnost. Vyvstává otázka, jestli žijeme skutečně jako Boží lid podle světla, které nám Bůh dal?

Abychom našli odpověď na tuto otázku, stačí si přečíst 9 svazků knih od EGW Svědectví církvi. Naprosto přesně je tam popsán náš skutečný stav, který je charakterizován nevěrou, nevírou a světáctvím. Kdo z nás s pokorou přijme rady uvedené v těchto knihách, kdo bude hlásat věrně a se srdcem plným lásky Boží církvi její hříchy a nevěru?

Věrní proroci ve starých dobách pozvedali svůj hlas, který přinášel zprávu o přísném potrestání Pánem kvůli nevěře svého lidu. Jeremiáš a Izaiáš varovali svůj lid a nebyli populárními lidmi své doby. Jejich proroctví ale byla pravdivá. Jak to bude dnes? Kdo věrně pozvedá svůj hlas k varování o věcech, které brzy udeří na adventní lid? Bude jejich poselství populární?

Pravdou je, že CASD nutně potřebuje zkušenost očištění, jako nikdy předtím, aby mohla být připravena, jako nevěsta pro svého ženicha. Bůh dovolí, aby přišly okolnosti, které vyzkouší její věrnost. Satan si vede přesný seznam všech jejích chyb. Je připraven ji pokořit před světem tím, že odkryje její duchovní hanbu.

EGW Vybrané spisy, kniha 2, str. 380: „Bude se zdát, že církve padne, ale nepadne.“

Náboženský a politický svět, který se na nás tváří zdánlivě přívětivě, se už brzy obrátí proti Božímu lidu.

Vítězství ostatků

V dřívějších kapitolách jsme diskutovali o tom, že dvě skupiny lidí opustí církve. Ti, kteří dělají kompromisy se světem a žárliví kritici. Až budou odhaleny před světem chyby církve, obě skupiny ji opustí. Ti, kteří milují svět, nebudou ochotni snášet urážky a posměch, kterému budou adventisté vystaveni. Žárliví kritici budou ukazovat na chyby církve, jako na důkaz, že jejich tvrzení byla pravdivá. Obě skupiny budou veřejně pronásledovat ty, se kterými společně uctívali Boha.

Z této zkušenosti povstane skupina, která ani nepodvede církve tím, že by ji odsuzovala, ani tím, že by ji omlouvala. Tito lidé se budou prezentovat před Pánem vesmíru a ve svých modlitbách budou prosit o Jeho milost, odpuštění a osvobození. Budou mít neochvějnou víru a důvěru v to, že Bůh odpoví na jejich modlitby. Znají svého Boha a věří, že je osvobodí.

Žalm 46:8 „S námi je Hospodin zástupů, našim útočištěm je Bůh Jákobův!“

Vize proroka Zachariáše o Jošuovi a andělovi se přesně vztahuje na zkušenost Božího lidu v konečné fázi velkého dne smíření. Kniha Proroci a Králové obsahuje celou kapitolu s názvem Jošua a anděl. Doporučil bych každému, kdo to myslí s Pánem Bohem vážně, prostudovat si celou tuto kapitolu. My se v této přednášce podíváme jenom na některé části.

Církev ostatků prožije v této fázi velkého soužení. Tak, jako Jošua se pokořoval před andělem, tak se pokoří církev ostatků se zlomeným srdcem a bude prosit o odpuštění a osvobození skrze Ježíše, svého advokáta.

EGW Proroci a králové str. 587– 589: „Vidění proroka Zachariáše, v němž spatřil Jošuu a anděla, se nabízí se zvláštní naléhavostí, jako příměr pro to, co zažije Boží lid v posledních výjevech velkého dne vykoupění. Tehdy bude církev ostatků přivedena do velkých zkoušek a do velkého soužení. Ti, kteří zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů. Satan počítá všechny lidi na světě za své poddané. Získává nadvládu i nad mnohými přesvědčenými křesťany. Zůstává však stále malý houf, který bojuje proti jeho přesile. Kdyby je mohl vyhladit ze země, tak by jeho vítězství bylo úplné. Jako kdysi působil na pohanské národy, aby zničil Izrael, tak v blízké budoucnosti povzbudí zlomoci země, aby zahubily Boží lid. Od lidí se bude vyžadovat, aby poslouchali lidská nařízení a porušovali Boží zákon.

Lidé, kteří budou věrni Bohu, budou ohrožováni, zrazováni a pronásledováni. Budou zrazováni také od vlastních rodičů, bratrů, příbuzných a přátel a vydáváni na smrt. Jejich jediná naděje je Boží milost. Jejich jedinou obranou bude modlitba. Tak jako Jozue prosil před andělem, tak i církev ostatků se zkroušeným srdcem a s neochvějnou vírou bude prosit o odpuštění a o vysvobození skrze Ježíše, který je jim přímluvcem.

Satan přesně ví o všech hříších, ke kterým svedl Boží lid, a proto proti nim vznáší žaloby. Tvrdí, že se svými hříchy připravili o Boží ochranu a že má právo je zahubit. Vyžaduje, aby byly právě tak jako on, vykázáni z Boží přízně. Jsou tito lidé, ptá se, tím lidem, který má zaujmout v nebi mé místo a místo andělů, kteří se spojili se mnou? Vyznávají sice, že poslouchají Boží zákon, ale opravdu zachovávají jeho přikázání? Cožpak nemilují sebe víc než Boha? Zdali nekladou své zájmy nad to sloužit Bohu?“

To, že Bůh soudí a trestá svoji církev, hraje důležitou roli při tříbení. Bůh dovoluje ve své moudrosti a milosti aby se tyto věci staly, protože nám to pomáhá zbavit se lásky k tomuto světu. Přestože církev zápasí s různými problémy a utrpením, tak to neznamená, že se jí Bůh vzdal. Naopak očisťuje ji. My lidé potřebujeme mít takovou zkušenost, jako měl Daniel a jeho tři přátelé v Babylonu. Potřebujeme ale i zkušenost, že v tom všem je Bůh s námi.

7. Přítomná pravda

Je zřejmé, že jenom intelektuální pochopení událostí týkajících se tříbení nikoho nespasí. Jenom Kristus může skrze svého Ducha prezentovat pravdu způsobem, který změní náš život. Když odmítneme Ježíše Krista a jeho moc, tak zároveň odmítáme přítomnou pravdu.

Téma tříbení samo o sobě ale není přítomnou pravdou.

EGW Vybrané Spisy, kniha 2, str. 13: „Mezi Božím lidem bude tříbení, ale to není přítomná pravda, která by se měla prezentovat církvi. Tříbení bude výsledkem odmítnutí přítomné pravdy.“

Nedokážu si představit jinou pravdu, která by byla více důležitá pro dobu, ve které žijeme, než tu, kterou najdeme v knize Zjevení ve 14. kapitole. V poselství tří andělů najdeme důvod naší existence jako Božího lidu. Jsme to my, kteří máme hlásat věčné evangelium Ježíše Krista skrze víru v něho a poslušnost jeho přikázání. Máme vyprávět a varovat lidi o Božích soudech, které zasáhnou tuto zemi. Máme také identifikovat šelmu a varovat proti přijetí jejího znamení. Zároveň ovšem máme vyvyšovat Krista a Jeho spravedlnost.

EGW Svědectví církvi sv. 9, str. 19: „ASD jsou ve zvláštním smyslu ustanovení Za Strážné a nositelé světla tomuto světu. Jim je svěřena výstraha pro hynoucí svět. Jim září předivné světlo z Božího slova. Jim je dáno dílo nejslavnostnější důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není jiné důležitější dílo, než toto: proto také nesmějí dopustit, aby něco jiného zaujalo jejich mysl.“

Na tento úkol tedy musíme soustředit všechny naše síly. Nesmíme ztrácet čas diskuzemi o nepodstatných věcech. Nejenom, že musíme tato poselství chápat intelektuálně, ale musíme být také živým příkladem toho, jak je Svatý Duch používá, k proměně našich životů.

EGW Rané spisy str. 256: „Bylo mi ukázáno, že tato poselství jsou kotvou Božího lidu. Ti, kteří je pochopí a přijmou, budou uchráněni před zkázou, která bude důsledkem mnohých satanových podvodů.“

Kdybychom se mohli soustředit jenom na tento úkol a přimknuli se ke Kristu, zabránili bychom mnoha satanovým pastím a mohli bychom rychleji dokončit naše poslání. Každý z nás má před sebou důležitý úkol.

V tomto textu vidíme praktický návod pro všechny ASD. Každý člen, kterému jde o Boží věci, může pod vedením Svatého Ducha na modlitbách rozpoznat své obdarování, svoje schopnosti a talent, kterým může přispět ke společnému cíli.

V takzvaném západním světě většina členů naší církve nevyvíjí mnoho iniciativy, která by vedla ke spáse jiných lidí. A žel ještě někdy někteří dokonce i brání šíření poselství tří andělů. Z jiných částí světa se k nám dostávají zprávy o rychlém postupu a růstu. Tam jsou členové, jejichž srdce hoří touhou přinést naše poselství všem lidem. Satan se samozřejmě snaží vnést a živit rozpory, které způsobují v církvi rozdělení. Dokud se mu to daří, tak to způsobuje pomalý postup evangelia na naší zemi. Pro Boží lid je nutné sjednotit se v lásce, Duchu i pravdě. Výsledkem bude, že rychleji dokončíme poslání, kvůli kterému zde jsme.

Sjednocení

Efeským 3:8-11 „⁸Mně, zdaleka nejmenšímu ze všech svatých, byla dána ta milost, abych mezi pohany hlásal Kristovo nepopsatelné bohatství ⁹a abych všem vysvětlil jeho plán, to tajemství od věků skryté v Bohu, Stvořiteli všeho. ¹⁰Bůh teď chce skrze církve ukázat vládám a mocnostem v nebesích svou přerozmanitou moudrost. ¹¹Tento svůj odvěký záměr uskutečnil v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Jenom málo lidí chápe, že ve sporu mezi silami dobra a zla jde hlavně o čest Boží vlády. Lidé jako byli Enoch, Eliáš, nebo Daniel správným způsobem reprezentovali Boží charakter. Ale to bylo jenom několik jednotlivců. V době konce bude Bůh demonstrovat svůj charakter v organizovaném těle pravé Boží církve. Ďábel ovšem dělá vše pro to, aby se to nestalo. Celý vesmír se dívá na tento spor a my se našimi každodenními rozhodnutími přikláníme na jednu či druhou stranu. Je na každém jedinci, aby umožnil Svatému Duchu v sobě vybudovat Kristu podobný charakter.

EGW Skutky apoštolů, str. 9: „Bůh si vyvolil církev, aby se stala nástrojem ke spasení lidí. Byla založena, aby sloužila a jejím posláním je přinášet světu evangelium. Již od počátku Bůh počítal s tím, že církev představí světu plnost jeho božství a moci. Členové církve, které Bůh povolal ze tmy do svého podivuhodného světla, mají zvěstovat jeho slávu.“ Slovo sláva v biblickém kontextu znamená charakter. EGW pak pokračuje: „Církev je zdrojem bohatství Kristovy milosti a skrze ni i nebeské vlády a moci nakonec poznají úplný a dokonalý projev Boží lásky.“

Když se dnes díváme na naši církev, můžeme mít dojem, že se Bohu nikdy nepodaří, abychom zjevili světu jeho charakter. Jakým způsobem to udělá? Když chceme najít odpověď na tuto otázku, musíme se podívat do svého vlastního života se všemi našimi chybami a ztroskotáním. Jak jedná Bůh s člověkem? Copak nám v minulosti nedal sílu a moc překonat některé překážky a více se podobat Kristu? Cožpak nám neslibil dokončit proměnu, kterou v nás již započal?

Filipským 1:6 „Jsem si jist, že Ten, který ve vás začal dobré dílo, je dovede až do konce v den Krista Ježíše.“

Jestliže Bůh mohl způsobit proměnu v těle jedince, proč by ji nemohl způsobit v organizovaném těle církve. To je přesně to, co udělá.

Efeským 5:25-27 „²⁵Muži, milujte své ženy, tak jako Kristus miloval církev. On vydal sám sebe za ni, ²⁶aby ji posvětil očištnou koupelí svého slova, ²⁷aby ji před sebou postavil jako slavnou církev bez jakékoli poskvrny a vrásky, aby byla svatá a bez úhony.“

V době příchodu Ježíše bude na této zemi církev, která hlásá velké pravdy, jako jsou ty v knize Zjevení ve 14 kapitole. Tato církev nebude pořád jenom církví bojující, ale jednoho dne bude církví vítěznou. Toto dílo očištění bude způsobeno mocným tříbením. Přestože Bůh očistí svoji církev, nesmíme si myslet, že všechno, co pro to potřebujeme udělat, je mít naše jméno zapsáno v seznamu členů. Jak si můžeme být jisti, že se staneme součástí vítězné církve? Jenom tím, že dovolíme Božimu Duchu a pravdě o ospravedlnění z víry, aby proměnila a očistila naše životy. Ale jak se to přesně stane? To budeme studovat v následujících přednáškách.